

ת"פ 12384/08/17 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב נגד בנימין ביקובסקי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12384-08-17 מדינת ישראל נ' ביקובסקי
בפני כבוד השופט בני שגיא

26 יוני 2018

המאשימה
מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב
על-ידי ב"כ עו"ד דיה בן אסא

נגד
הנאשם
בנימין ביקובסקי (עציר)
על-ידי ב"כ עו"ד נעמה אלחדד ועו"ד ענבל רביב

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בארבע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977; עבירה של קבלת רכב או חלק גנובים, לפי סעיף 413א לחוק העונשין ועבירה של שינוי זהות של רכב או חלק מרכב, לפי סעיף 413ט לחוק העונשין.

הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים כלל את תיקון כתב האישום, אך לא כלל הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו. עובר לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש, הופנה הנאשם לשרות המבחן על-מנת שייערך תסקיר בעניינו.

עובדות האישום המתוקן

2. כתב האישום המתוקן מחזיק ארבעה אישומים שעניינם עבירות שוד שביצע הנאשם, וזאת בהמשך לתכנון במסגרתו רכש מסכת פנים וכפפות ידיים הנחזות להיות פניו וידיו של אדם מבוגר (להלן - **המסכה והכפפות**), וכן אקדחי אוויר שביכולתם לסכן ולפגוע, אשר מסוגלים לירות כדוריות, כאשר האקדחים נחזים להיות אקדחים המסוגלים להמית (להלן - **האקדח** או **אקדחי האוויר**).

3. **על-פי עובדות האישום הראשון** - ביום 27.1.16 בשעה 16:00 או בסמוך לכך, נכנס הנאשם לחנות עמוד 1

התכשיטים לאון פופוב ברחוב חברה חדשה 13 (להלן - **החנות**), כאשר הוא עוטה על ראשו את המסכה, עונד משקפי שמש כהים על-גבי המסכה, עוטה לידיו את הכפפות ומחזיק בידו תיק ובתוכו אקדח האוויר.

הנאשם פנה אל ל.ק (להלן - **המתלוננת**) ושאל האם היא דוברת את השפה הרוסית. לאחר שהמתלוננת השיבה בחיוב, ביקש ממנה הנאשם בשפה הרוסית שתראה לו טבעת בשווי 70,000 דולר באמתלת שווא לפיה הוא מעוניין לקנות את הטבעת במתנה לאשתו.

המתלוננת נענתה לבקשתו של הנאשם והוציאה את הטבעת מהוויטרנה, או אז שלף הנאשם את האקדח, כיוון אותו לעברה ודרש כי תיתן לו את הטבעת. המתלוננת זעקה לעזרה והחלה לנוע לעבר דלת החנות על-מנת לברוח, בתגובה ניגש הנאשם לדלת, התעמת עם המתלוננת וניסה למנוע את יציאתה מהחנות. למרות פעולות הנאשם הצליחה המתלוננת להימלט מן החנות תוך שנעלה את הדלת אחריה.

מיד בסמוך לכך נטל הנאשם מן החנות שתי טבעות בשווי כולל של 28,433 דולר ושרשרת בשווי 68,340 ₪, פרץ את הדלת הנעולה באמצעות הפעלת כוח ונמלט מן המקום.

במעשיו המתוארים לעיל, שדד הנאשם שתי טבעות ושרשרת בשווי של 28,433 דולר ו- 68,340 ₪, תוך שהוא מזוין באקדח אוויר ומאיים על המתלוננת באמצעותו.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות.

4. **על-פי עובדות האישום השני** - ביום 20.1.16 נגנבו לוחיות הרישוי של רכב מזדה מספר רישוי 81-561-75 אשר באותה העת חנה ברחוב הזיתים ברמת גן (להלן - **הלוחיות הגנובות**).

עובר ליום 19.9.16, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קיבל הנאשם את הלוחיות הגנובות בידעו כי הן הושגו בעבירה.

ביום 17.9.16 בשעה 11:43 או בסמוך לכך, שכר הנאשם רכב מסוג יונדאי מספר רישוי 63-133-37 לצורך ביצוע השוד (להלן - **היונדאי**). עובר ליום 19.9.16 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הרכיב הנאשם את לוחיות הרישוי הגנובות במקום לוחיות הרישוי של רכב היונדאי, וזאת על-מנת לשנות את זהותו ולהקשות על זיהויו של הרכב.

ביום 19.9.16 בשעה 10:40 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם באמצעות רכב היונדאי לעיר חיפה וחנה בסמוך

לרחוב חניתה בעיר.

בהמשך לאמור, בשעה 12:40 או בסמוך לכך, נכנס הנאשם לחנות להחלפת כספים "מרקט טו יו" ברחוב חניתה 12 בחיפה (להלן - **בית העסק**), כאשר הוא עוטה על ראשו את המסכה, עונד משקפי שמש כהים, עוטה לידי את הכפפות ומחזיק בידו תיק ובתוכו אקדח האוויר.

הנאשם ניגש לדלפק, פנה אל סבטלן ג דודקי (להלן - **המתלוננת**) ואמר לה בשפה הרוסית "תביאי את כל הכסף". מיד סמוך לכך לחצה המתלוננת על לחצן המצוקה והנאשם בתגובה הוציא את אקדח האוויר מתיקו ואמר לה "תביאי את הכסף או שאני אהרוג אותך".

המתלוננת עשתה כדרישת הנאשם ומסרה לו כספים, תוך שהוא צועק לעברה: "תביאי את כל הכסף, אל תזוזי, אני אהרוג אותך" ומקלל אותה בשפה הרוסית "בת זונה". מיד סמוך לכך קפץ הנאשם מעל הדלפק אל האזור בו ישבה המתלוננת, לקח את כל הכספים שמצא ונמלט מהמקום כשברשותו סך כולל של 120,000 ₪.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, קבלת רכב או חלק גנובים, ושינוי זהות של רכב או חלק מרכב.

5. **על-פי עובדות האישום השלישי** - ביום 20.3.17 בשעה 12:30 או בסמוך לכך, נכנס הנאשם לבנק מרכנתיל ברחוב רוטשילד 115 בראשון לציון (להלן - **הבנק**), כאשר הוא עוטה על ראשו את המסכה, עונד משקפי שמש כהים על-גבי המסכה, עוטה לידי את הכפפות ומחזיק בידו תיק ובתוכו אקדח האוויר.

הנאשם ניגש לעמדת הטלרית, פנה אל לריסה גמרמן (להלן - **המתלוננת**) ושאל האם היא דוברת את השפה הרוסית. המתלוננת השיבה בחיוב, אז הניח הנאשם את התיק על הדלפק ואמר לה בשפה הרוסית "תביאי לי את הכסף". המתלוננת שאלה את הנאשם כמה כסף, ובתגובה אמר לה הנאשם "תביאי לי את הכל, לא הבנת, זה שוד".

מיד סמוך לכך הציעה המתלוננת לנאשם למסור לה את תיקו על-מנת שתמלא אותו בכסף, אולם הנאשם סירב לכך, דרש כי המתלוננת תעביר אליו את הכספים, החל לקלל אותה בשפה הרוסית ואמר "קדימה כלבה יותר מהר".

בתגובה למעשיו של הנאשם לחצה המתלוננת על לחצן המצוקה, הנאשם הודיע לה כי הוא יודע שהיא לחצה על הלחצן ושתביא לו את הכספים במהירות, אז החלה המתלוננת למסור לנאשם כספים והוא

בתגובה שלף את אקדח האוויר והמשיך לדרוש ולקבל מהמתלוננת כספים בסך כולל של 17,000 ₪, ולאחר שקיבל את הכספים נמלט מן המקום.

במעשיו המתוארים לעיל שדד הנאשם כ- 17,000 ₪ תוך שהוא מזוין באקדח אוויר ומאיים על המתלוננת באמצעותו.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות.

אישום רביעי

6. **על-פי עובדות האישום הרביעי** - ביום 23.5.17 בשעה 09:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לעסק למתן שירותי מטבע ברחוב חנקין 62 בחולון (להלן - **בית העסק**), כשהוא עוטה על ראשו את המסכה, עונד משקפי שמש כהים על-גבי המסכה, עוטה לידייו את הכפפות ומחזיק בידו תיק ובתוכו אקדח האוויר.

באותה העת הגיע למקום בעל העסק זקי דוש (להלן - **המתלונן**), פתח את בית העסק ונכנס פנימה. הנאשם נכנס לבית העסק בעקבות המתלונן וביקש ממנו לפרוט שטר כסף. לצורך ביצוע הפריטה צעד המתלונן לאזור הפריטה, חדר בו מצויה הכספת של בית העסק, תוך שהוא מבחין כי הנאשם הולך בעקבותיו.

המתלונן ביקש מהנאשם שימתין ולא ילך אחריו, או אז שלף הנאשם את האקדח מתיקו, כיוון את האקדח לעברו של המתלונן ודרש ממנו בשפה האנגלית ובצעקות לפתוח את הכספת ולתת לו את הכסף.

בעקבות דרישתו של הנאשם נכנס המתלונן לחדר בו מצויה הכספת, והחל בפתיחת הכספת תוך שהנאשם ממתינ בפתח הדלת, מונע סגירתה וממשיך כל העת לכוון אליו את אקדח האוויר.

בעקבות השתהותו של המתלונן בפתיחת הכספת, תקף אותו הנאשם בכך שהכה בו בידו בפלג גופו העליון, תוך שהוא ממשיך לכוון לעברו את אקדח האוויר על-מנת להאיץ בו בתהליך פתיחת הכספת.

מיד כשפתח המתלונן את הכספת הורה לו הנאשם לשבת על הרצפה, רוקן את תכולת הכספת אל תיקו ונמלט מן המקום כשברשותו 25,000 ₪, 4,000 דולר ו- 4,000 יורו.

במעשיו המתוארים לעיל שדד הנאשם 25,000 ₪, 4,000 דולר ו- 4,000 יורו, תוך שהוא מזוין באקדח האוויר, מאיים על המתלונן באמצעותו ואף תקף אותו.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות.

תסקיר שרות המבחן

7. שרות המבחן סקר את נתוניו של הנאשם: בן 27, יליד רוסיה, אשר בהיותו בן 4 היגר עם הוריו לארצות הברית, ובשנת 2014 עלה ארצה בגפו. תקופה בה נקלט הנאשם בארצות הברית תוארה כתקופה משברית עבור המשפחה, אולם התאקלמותו של הנאשם הייתה תקינה, והוא סיים 12 שנות לימוד. לאחר סיום הלימודים ביקש הנאשם להשתלב בעבודה במשטרה או בשירותי הכבאות בארצות הברית, אולם בקשותיו נדחו, שאז החליט לעלות ארצה. הנאשם שירת 8 חודשים בצבא, ולאחר שחרורו, עבד בעבודות מזדמנות כפועל בניין. הוריו של הנאשם נורמטיביים, אביו מהנדס ואימו רופאה, והקשר עם ההורים תואר כקשר תקין, תוך שהנאשם מתאר חוויות של אי עמידה בציפיות הוריו ואכזבה מצידם.

הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן, וצוין כי ברקע לביצוע העבירות תיאר הנאשם עצמו כמי שמתמודד עם תחושת ריקנות, ייאוש, תסכול, חוסר אונים וקשיים כלכליים. בעת ביצוע העבירה הראשונה הרגיש הנאשם התרגשות עצומה, אולם לצד התרגשות זו, חש חוויה של סלידה ודחייה מהתנהגותו אשר פגעה באחרים. הנאשם הביע אמפתיה כלפי קורבנות העבירה, תיאר כי ראה את הפחד בעיניהם, וביקש אפשרות לבקש מהם סליחה.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות תקינות, שגדל במסגרת נורמטיבית, ולאחר שהגיע לישראל סבל מחוויות של בדידות, ריקנות ודיכאון שלא טופלו, ובחר להתמודד איתן בדרך מכשילה ושלילית. עוד צוין כי כיום, נראה כי הנאשם מסוגל להתחיל להתבונן בצורה ביקורתית על עצמו ועל בחירותיו, אולם תהליך זה של בדיקת גורמי הסיכון נמצא עדיין בשלב הראשוני.

בהינתן העובדה כי הנאשם נעצר עד תום ההליכים, ולאור חומרת העבירות והערכת הסיכון להתנהגות אלימה ברמה בינונית, התסקיר אינו כולל המלצה שיקומית במסגרת הקהילה, ומסתפק בהמלצה להטלת עונש מרתיע ומחדד גבולות.

ראיות הצדדים לעונש

8. מטעם התביעה, הוגשה הצהרתה של ל.ק., נפגעת העבירה באישום הראשון, ממנה עולה כי מעבר לימי מחלה שקיבלה בעקבות מכה שקיבלה ברגל שמאל, עברה משבר נפשי ונזקקה לטיפול פסיכולוגי,

והייתה מובטלת כשנה לאחר שפוטרה מעבודתה (תע/1 ו- תע/2).

9. מטעם ההגנה, הוגשו מכתבים שנכתבו על-ידי הוריו של הנאשם, במסגרתם תיארו ההורים את נסיבות חייו של הנאשם, את המשבר שפקד את המשפחה בעקבות מחלה קשה בה חלה האב, תוך שנטען כי מעשיו של הנאשם בוצעו, בין היתר, על רקע רצון לסייע כלכלית למשפחה באותה תקופה משברית. עוד צוין כי סבתו של הנאשם, שהייתה לו כאם על פי הנתען, נפטרה בארצות הברית במהלך מעצרו, כך שלא הייתה בידו האפשרות לראותה על ערש דווי או להשתתף בהלוויה. עוד תואר הנאשם כאדם בעל לב טוב, אשר מביע חרטה כנה ואמיתית על מעשיו, ועל כן יש לנהוג בו במידת הרחמים (נע/1 ו- נע/2).

טיעוני הצדדים לעונש

10. התביעה, באמצעות עו"ד דיה בן-אסא, עמדה על החומרה שאפיינה את מעשיו של הנאשם, על האימה שזרע בלב קורבנותיו, ועל התכנון המוקדם שאפיין כל אחד מהאירועים, ומצא ביטוי, בין היתר, באותה רכישה מוקדמת שביצע הן של המסכה והן של אקדחי האוויר. עוד הפנתה התובעת לעובדה כי נעשה שימוש באקדח אוויר במהלך האירועים השונים, וכן לסכומי הכסף המשמעותיים שגזל הנאשם, המסתכמים בסך של כ- 360,000 ₪ - סכומים שלא הוחזרו. התובעת ביקשה לדחות את הטענה המשתמעת לפיה המעשים בוצעו על רקע רצון לעזור לאביו של הנאשם שחלה במחלה קשה. בחינת התסקיר, כך על-פי הנתען, גם מלמדת על צורך להקל עם הנאשם, שכן המעשים בוצעו, בין היתר, על רקע הצורך של הנאשם להעצים את הריגוש בחייו, צורך אותו הוא מילא באמצעות התנהגות עבריינית ואלימה.

לשיטת התביעה, יש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אחד מהאישומים הנע בין 30 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר, ובהינתן עמדת בתי המשפט כפי שזו מצאה ביטוי בפסיקה שהוגשה, יש להטיל על הנאשם עונש כולל של שמונה שנות מאסר.

ההגנה, באמצעות עורכות הדין נעמה אלחדד וענבל רביב, עמדו על נתוניו האישיים והמורכבים של הנאשם, על תחושת הבדידות אותה חווה עת עלה בגפו לארץ ישראל, על המשבר שפקד את המשפחה בעקבות מחלת האב והיווה את הרקע לביצוע העבירות, ועל הבעת החרטה הכנה מצידו של הנאשם. נטען כי העולה מתסקיר שרות המבחן לעניין הבעת החרטה והאמפתיה שחש הנאשם כלפי קורבנותיו, מתיישב אף עם הודאתו המידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, וזאת עוד טרם נקבע התיק להוכחות. עוד צוין כי האלימות בה נקט הנאשם במהלך האירועים השונים לא הייתה ברף הגבוה, ואף אם "נוצר מצב של אינטראקציה טבעית בעת שוד, הנאשם הרים את הקול אך לא נקט באלימות פיזית, בכך שהכה מי מקורבנותיו". עוד נטען כי הנאשם מביע רצון להשתלב בהליך שיקומי, התגייס לטיפול במסגרת בית המאסר, ומצוי מתחילת מעצרו בקשר רציף עם עובדת סוציאלית, ואף הותאם לו טיפול פרטני. בהתייחס לעובדה כי כל משפחתו של הנאשם מתגוררת בארצות הברית, נטען כי יש לראות בכך כנתון המצדיק התחשבות בענישה, שכן אין להשוות בין אדם החווה תקופת מאסר כשהוא נעזר

במעטפת משפחתית תומכת, לבין אדם הנאלץ להתמודד, בנוסף לקשיים המאפיינים ריצוי מאסר גם עם תחושת בדידות. בסופו של דבר, סברה ההגנה כי יש מקום ליתן משקל מכריע להודאת הנאשם וקבלת האחריות, לעובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות, ולכלל הנתונים, ולהטיל על הנאשם עונש שלא יעלה על ארבע שנות מאסר. הסנגוריות הסבירו כי מדובר בענישה ריאלית המתיישבת עם רף הענישה המקובל בפסיקה.

11. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, ציין כי לא התכוון שמישהו מקורבנות העבירה ייפגע ואף הגיש מכתב שכתב (נע/3), במסגרתו התייחס לרקע לביצוע המעשים, לחרטה ולבושה שחש היום, לטיפול הפרטני אותו הוא עובר בית כתלי בית המאסר, ולרצונו לפצות כל אחד מקורבנותיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם בכל אחד מהאישומים

12. מעשיו של הנאשם פגעו באותם ערכים מוגנים שנועדו לשמור על תחושת הביטחון של הציבור בכלל, ועל תחושת הביטחון האישי של קורבנות העבירה בפרט. במקרה דנן, מעבר לפגיעה הקשה בתחושת הביטחון, נראה כי נפגעו ערכים נוספים הקשורים לשמירה על ביטחונם הכלכלי וקניינם של בעלי עסקים, על כל המשתמע מכך. ניתן לראות בהצטיידות המוקדמת ובשימוש שעשה הנאשם באקדח, כנתונים בעלי פוטנציאל להסלמה, וגם לכך יש ליתן את הדעת בהקשר לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים.

13. מעבר לפגיעה באותם ערכים מוגנים, שהיא בעוצמה לא מבוטלת, יש ליתן את הדעת לנסיבות ביצוע העבירות ולנתונים הקונקרטיים אשר ישליכו על מתחם הענישה, ואלה הם:

(א) **תכנון מוקדם** - כל ארבעת האירועים בהם הורשע הנאשם משקפים תכנון מוקדם ומוקפד של מעשי העבירה, אשר בא לידי ביטוי באותה הצטיידות מוקדמת במסכה, כפפות ואקדחי אוויר, וכן בבחירת המקומות השונים, אשר נראה כי נעשתה לאור סכומי הכסף המשמעותיים שהוחזקו בהם. לציין כי המסכה בה הצטייד הנאשם איננה מסכה "רגילה", אלא מסכה ייחודית המשווה לעוטה אותה מראה אותנטי של אדם מבוגר. כאשר עסקין באירועים שהם מתוכננים, ברור כי יש בכך כדי להשליך על מתחם העונש ההולם, וזאת בשונה מאירועי שוד בעלי מימד אקראי.

(ב) **השימוש באקדחי אוויר** - בכל האירועים בהם הורשע הנאשם, ובשלב כלשהו של האירוע, שלף הנאשם את אקדח האוויר בו הצטייד מבעוד מועד על-מנת להבהיר היטב את כוונותיו לקורבן העבירה, ולזרז את פעולותיו. באישום השני אף הוסיף הנאשם איום מילולי לקורבן העבירה, וציין בפניה כי: "תביאי את הכסף או שאני הורג אותך". יש לראות בהיבט ההצטיידות המוקדמת באקדח, ובעיקר בעצם

השימוש המאיים בו, כנתון המשליך על מתחם העונש ההולם, ומעצים את חומרת האירוע.

(ג) **עוצמת האלימות** - אין חולק כי יש לשקלל במסגרת כל אחד ממתחמי הענישה את עוצמת האלימות בה נקט הנאשם, בין אם מדובר באלימות מילולית ובין אם מדובר באלימות פיזית. כך לדוגמא, ניתן לראות כי באישום הרביעי תקף הנאשם את המתלונן והיכה בו בידו בפלג גופו העליון על-מנת להאיץ בו בתהליך פתיחת הכספת.

(ד) **הפגיעה בקורבנות העבירה** - אין ספק כי כאשר אדם מן היישוב נקלע, בעל כורחו, לסיטואציה מעין זו שתוארה באישומים השונים, יש לראותה ככזו המשפיעה עליו ופוגעת בו. הדברים עולים במפורש מהצהרת נפגעת העבירה באישום הראשון, אולם ברור כי יש לשקלל את הדברים גם בהקשר לקורבנות העבירה הנוספים. התנהלותו האלימה של הנאשם באישומים השונים, כעולה מסרטוני האירועים שהוגשו בהסכמה בשלב הטיעונים לעונש, מלמדת על החרדה שהייתה מנת חלקם של קורבנותיו.

(ה) **הנזק הכלכלי שגרם הנאשם** - במקרה דנן, ובמצטבר, שדד הנאשם מקורבנותיו סכומי כסף משמעותיים ביותר, אשר יש לשקללם בקביעת מתחם הענישה בכל אחד מהאישומים.

(ו) **השימוש בלוחיות רישוי גנובות** (רלוונטי לאישום השני בלבד) - פעולות הנאשם באישום השני שנועדו להסוות את זהותו האמיתית של רכב היונדאי, צריכות אף הן לבוא לידי ביטוי בעת קביעת מתחם העונש ההולם. מטעם זה, בין היתר, לא ראיתי לקבל את עמדת התביעה לפיה יש לקבוע מתחם זהה בכל אחד מהאישומים השונים.

14. מתוך פסקי הדין שהגישו הצדדים, ופסקי דין נוספים, ראיתי לציין את פסקי הדין הבאים מהם ניתן ללמוד על רף הענישה שנקבע בסיטואציות דומות:

ע"פ 1449/15 **עוזיאל נ' מדינת ישראל** (29.11.2016) שם הורשע הנאשם בתשעה מעשי שוד ובניסיון שוד אחד, מעשים שבוצעו באמצעות פתק, בגינם גרף כ- 113,000 ₪. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 8.5 שנות מאסר, וערעורו נדחה על-ידי בית המשפט העליון. לציין כי בעניינו סכומי הכסף שנשדדו למעלה מפי שלוש.

ע"פ 4050/14 **גרשר נ' מדינת ישראל** (17.6.2015) שם הורשע הנאשם בשישה מעשי שוד של סניפי בנקים תוך שימוש באקדח. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 10 שנות מאסר וערעורו נדחה על-ידי בית המשפט העליון, אשר התייחס גם לעברו הפלילי המכביד [ראה גם באותה פרשה ע"פ 945/15 **אורזלין נ' מדינת ישראל** (24.9.2015), שם הוטל על נאשם אחר עונש של 10 שנות מאסר

לצד הפעלת עונש מותנה בן 12 חודשים, חציו בחופף וחציו במצטבר].

ע"פ 7751/08 **צסקי נ' מדינת ישראל** (1.10.2009) שם נדחה ערעור על חומרת עונש בן 7 שנות מאסר שהושת בגין שמונה עבירות של שוד בנסיבות מחמירות (תוך שימוש בסכין) ובגין עבירה של ניסיון שוד.

ע"פ 6262/15 **גירגין נ' מדינת ישראל** (15.11.2017) שם נדחה הערעור על חומרת עונש בן 5 שנות מאסר שהושת בגין ארבעה מקרי שוד (עם פתק) וניסיון שוד (עם פתק). גם במקרה זה סכום הכסף המצטבר היה כ- 100,000 ₪, וזאת בשונה מעניינו.

ע"פ 8693/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (3.2.2015) שם נדחה ערעור על חומרת עונש בן 7 שנות מאסר (לצד הפעלת תנאי בן 18 חודשים באופן שמחציתו תרוצה בחופף ומחציתו במצטבר), וזאת בגין חמישה מעשי שוד, כאשר לנאשם עבר פלילי מכביד.

ת.פ. 3670-10-13 **מדינת ישראל נ' דנון ואח'** (מחוזי מרכז לוד) שם נקבע מתחם עונש הולם בעניינו של נאשם 1 שהורשע בעבירות של שוד באמצעות אקדח, ככזה הנע בין 30 חודשי מאסר ל-60 חודשי מאסר. בעניינו של שותף נוסף לביצוע המעשה, שלא החזיק באקדח, נקבע מתחם הנע בין 27 חודשי מאסר ל-54 חודשי מאסר.

קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

15. לא הייתה מחלוקת של ממש כי במקרה דנן, יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום ואישום, בהינתן השוני בסכומי הכסף שנשדדו, ומאפייניו הקונקרטיים של כל אחד מהאירועים.

על יסוד כלל הפרמטרים שפורטו לעיל, ראיתי לקבוע את מתחמי הענישה באופן הבא:

אישום ראשון: הרף התחתון של המתחם יעמוד על 28 חודשי מאסר ואילו הרף העליון על 58 חודשי מאסר; **אישום שני:** הרף התחתון של המתחם יעמוד על 30 חודשי מאסר ואילו הרף העליון על 60 חודשי מאסר;

אישום שלישי: הרף התחתון של המתחם יעמוד על 25 חודשי מאסר ואילו הרף העליון על 55 חודשי מאסר;

אישום רביעי: הרף התחתון של המתחם יעמוד על 30 חודשי מאסר ואילו הרף העליון על 60 חודשי מאסר.

קביעת העונש המתאים

16. בבואי לקבוע את העונש המתאים לנאשם, ראיתי ליתן משקל לנתונים הבאים:

(א) **הודאת הנאשם וקבלת האחריות** - הן מהתנהלות הנאשם בבית המשפט, הן מתסקיר שרות המבחן והן מהמכתב שהוגש על-ידו, עולה כי הנאשם מצר על מעשיו, חש בושה, וכי על פניו נראה כי מדובר בהבעת חרטה אותנטית. שעה שנאשם מביע חרטה באופן שהביע, יש מקום להעניק לו הקלה מסוימת בעונש, וזאת בשונה, לדוגמא, מנאשם אשר כופר באחריותו ומורשע רק לאחר ניהול הוכחות [ראה בהקשר זה גם סעיף 40יא(4) לחוק העונשין].

(ב) **גיל צעיר והעדר הרשעות קודמות** - הנאשם, צעיר בן 27, נותן את הדין בפעם הראשונה בחייו, וברור כי יש מקום לראות בשני הנתונים האמורים, ככאלה המצדיקים הקלה מסוימת בענישה.

(ג) **סיכויי שיקום והליכים טיפוליים בין כתלי בית המאסר** - הן מהתסקיר והן מדבריו של הנאשם למדתי כי קיימים סיכויי שיקום מסוימים, וכי הנאשם נוטל חלק בהליכים טיפוליים בין כתלי בית המעצר. מדובר בנתונים שאף אם ניתן להגדירם כראשוניים, יש להם משקל מסוים בענישה. בהקשר זה, יש ליתן את הדעת למשפחתו הנורמטיבית של הנאשם ולרצונה לסייע בשיקומו מיד עם סיום ריצוי המאסר.

(ד) **נתונים אישיים ונסיבות משפחתיות** - נתתי דעתי לנתוניו האישיים של הנאשם ולנסיבותיו המשפחתיות. אף אם אין לראות בטיעון לפיו ביצע את שביצע על רקע רצונו לסייע למשפחתו, ככזה המוביל להקלה בעונש, דומני כי נסיבות חייו של הנאשם מצדיקות התחשבות מסוימת בענישה.

(ה) **מאסר ראשון והקושי הספציפי שצפוי להיות מנת חלקו של הנאשם בתקופה זו** - הפסיקה ראתה ברכיב "המאסר הראשון" ככזה המצדיק הקלה מסוימת בענישה, ובענייננו, מצטרף לרכיב זה גם נתון נוסף בדבר היותו של הנאשם בודד, שכן משפחתו מתגוררת בארצות הברית. בנסיבות אלה, ריצוי תקופת המאסר תהא קשה יותר, ודומני כי יש מקום להתחשבות מסוימת גם בנתון זה.

סיכום

17. לאחר שנתתי דעתי למתחמי הענישה השונים ולנתונים הרלוונטיים המשפיעים על קביעת העונש המתאים, ראיתי לגזור על הנאשם עונש כולל, וזאת בהתאם לסעיף 40יג(ב) לחוק העונשין, אשר ייתן ביטוי, בין השאר, למספר העבירות, תדירותן, וליחס ההולם בין חומרת מכלול מעשיו של הנאשם לבין הענישה.

18. לאור האמור לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 68 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו - 18.7.17.

ב. 9 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת שוד לפי אחת החלופות המפורטות בסעיף 402 לחוק העונשין.

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה של קבלת רכב או חלק גנובים או שינוי זהות של רכב.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.1.19.

ה. פיצויים לקורבנות העבירה בסכומים הבאים:

למתלוננת באישום הראשון סך של 7,000 ₪; למתלוננת באישום השני סך של 5,000 ₪; למתלונן באישום השלישי סך של 5,000 ₪; למתלונן באישום הרביעי סך של 5,000 ₪. סכומי הפיצוי ישולמו עד ולא יאוחר מיום 1.11.18. התביעה תדאג להודיע למתלוננים על זכאותם לפיצוי ועל הצורך למסור את פרטיהם לבית המשפט.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ח, 26 יוני 2018, במעמד הצדדים.